ZEAE ALTERVM GENVS.

Einkorn.

DE ERIGERONTE

NOMINA.

ΕΡΙΓΕΡΩΝ Græcis, Senetio Latinis,
Grindkraut dicitur. Græcis auten
nex nominatur, seu citò uel uere sene
pum & lanuginem abeat. Itaque co
simul quo floret, & floris mox defl
uoluerunt Græci, ut quo tempore q
uenienda esset omnes scirent. Non igitur senectutis
scentes humani capilli modo post florem eius pappi, u
effecerunt. Eam etiam ob causam Romani Senetione

FORMA.

Herba est cauliculo cubitali, subrubro, foliis conti
cæ modo incisuris diuisis, sed minoribus multo: flori
hiscentibúsue, & in pappos defloreſcentibus: unde
uere scilicet capilli modo flores canescant. Radice inu
notæ, herbæ quam Germani Creutzwurtz & Grind
re deprehenduntur. Siquidem cauliculus est illi cubit
habens, per extremitates Erucæ instar laciniosa, min
scisi statim in lanuginem abeunt. Errant toto cœl
tium esse garriunt.

LOCVS.

Nascitur passim in sepibus, & circum oppida.

TEMPVS.

Vere erumpit, quo etiam tempore, ut dictum est, c
B te eius herbæ prouentus.

TEMPERAMENTVM.

Erigeron, Paulo Aegineta autore, mixtam temper
nim & modicè discutit.

VIRES. EX DIOSCO

Folia cum floribus refrigerandi uim obtinent, qua
aut per se illita folia, testium sedisq; inflammationes sa
quis uulneribus, tum neruorum quoque medentur
ex aceto illiti, uerum recentes epoti strangulant. Totu
ctus, & cum passo potus, stomachi dolores à bili cont

EX PLINIO.

Lanugo eius cum croco & exiguo aquæ frigidæ tr
cum mica salis strumis. Erigeron quoque cum farina
inflammationes sanat.